18/01/2022

Η πανήγυρη του ενοριακού Αγίου Αθανασίου Σύμης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σύμης, Τήλου, Χάλκης και Καστελλορίζου

Την ιερά μνήμη του Εφόρου και προστάτου της Αγίου Αθανασίου του Μεγάλου, Πατριάρχου Αλεξανδρείας, τίμησε με τη δέουσα λαμπρότητα και τηρουμένων των προβλεπομένων υγιεινομικών μέτρων, η φερώνυμη ιστορική Ενορία της Σύμης, κατά το διήμερον της 17ης και 18ης Ιανουαρίου 2022. Το περικαλλές κτιριακό συγκρότημα του Ιερού Ναού δεσπόζει σε κεντρικότατο σημείο του Χωριού της Σύμης και αποτελεί ένα κόσμημα εξαιρετικής ωραιότητος μεταξύ των εκκλησιαστικών μνημείων της Νήσου.

Σήμερα το πρωί (Τρίτης), κυριώνυμο ημέρα της εορτής, ο **Σεβ. Μητροπολίτης Σύμης, Τήλου, Χάλκης και Καστελλορίζου κ. Χρυσόστομος χοροστάτησε στον Όρθρο, τέλεσε την Θεία Λειτουργία και ευηγγελίσθη τον θείο λόγο στους πιστούς**

, έχοντας συλλειτουργούς του τον Πανοσιολ. Καθηγούμενο της Ι. Μονής Πανορμίτου Αρχιμανδρίτη Αντώνιο Πατρό, τον Γεν. Αρχιερατικό Επίτροπο εν. Αρχιερατικό Επίτροπο ριο του εορτάζοντος Ι. Ναού της Νήσου και τον Διάκονο

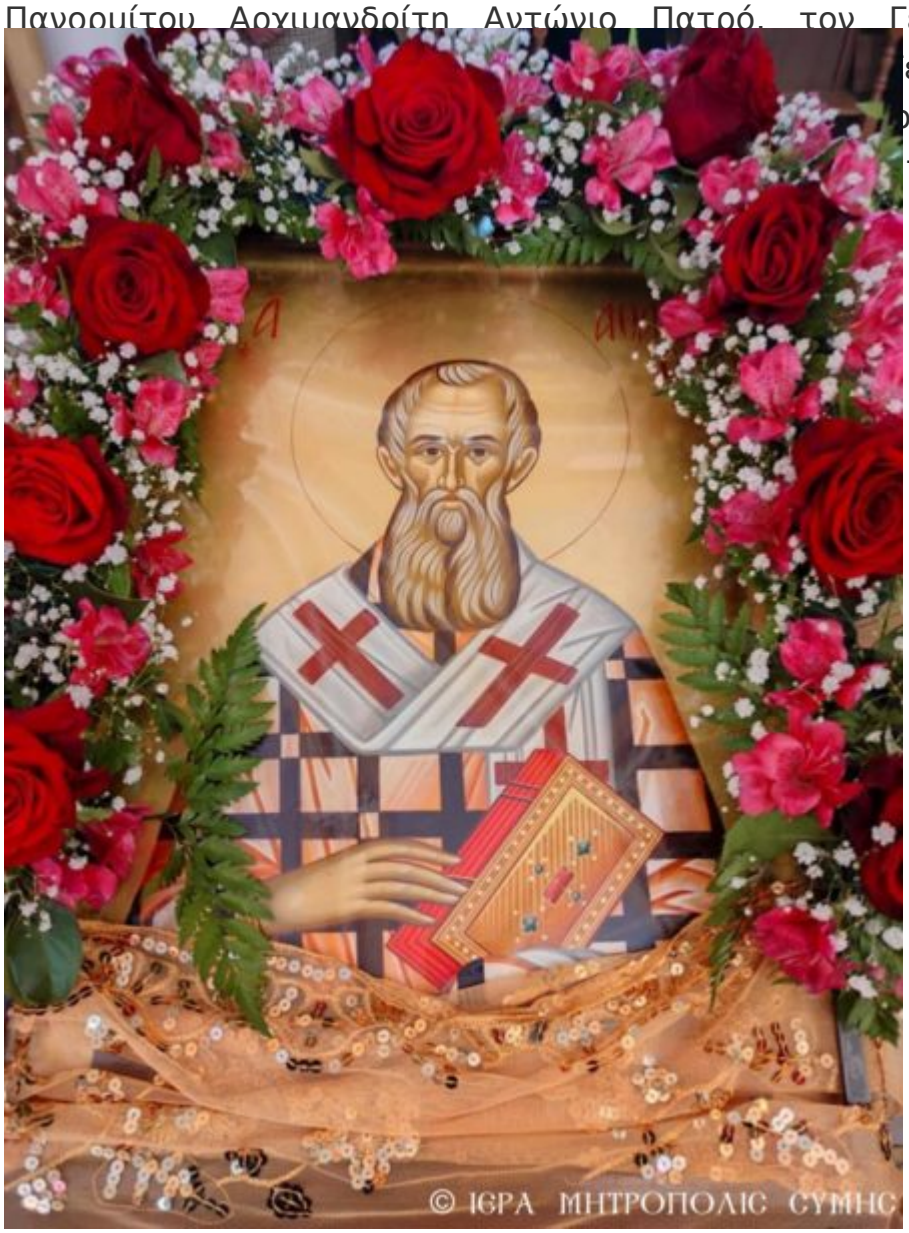

Τα ι. αναλόγια τόσο κατά τον Εσπερινό, όσο και κατά τη σημερινή λατρευτική Σύναξη, διακόνησαν γλυκυφθόγγως οι Ιεροψάλτες, κ. Μερκούριος Γιανναράς, κ. Γεώργιος Μοσκιού, κ. Αγαπητός Μιχελλής, κ. Δημήτριος Κοπανίδης και κ. Πανορμίτης Κακακιός, ενώ πέραν των πολυπληθών πιστών, εκκλησιάσθησαν ο Δήμαρχος Συμαίων κ. Ελευθέριος Παπακαλοδούκας, ο Αντιδήμαρχος κ. Νικήτας Γρύλλης, εκπρόσωποι του Α.Τ. Σύμης, ως και εκπρόσωποι των λοιπών Φορέων του νησιού.

Τέλος, μετά την απόλυση, με την μέριμνα του φιλόξενου και δραστηρίου Εκκλησιαστικού Συμβουλίου της Ενορίας και των κυριών αυτής, προσεφέρθησαν στους εκκλησιαζομένους καφές και πλούσια πατροπαράδοτα κεράσματα.

© ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΜΗΣ

Το εσπέρας της Δευτέρας, **ετελέσθη ο Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός, χοροστατούντος του Σεβ. Μητροπολίτου κ. Χρυσοστόμου**, συμπαραστατουμένου εκ του Εφημεριακού Κλήρου της Σύμης και επιπλέον του φιλοξενουμένου Γενικού Αρχιερατικού Επιτρόπου Καλύμνου Πρωτοπρ. Αμφιλοχίου Σακαλλέρου. **Προσήλθαν ευάριθμοι πιστοί για να ανάψουν το κερί τους, να προσκυνήσουν το χαριτόβρυτο απότμημα του αγίου Λειψάνου και να προσευχηθούν στον άτλαντα αυτόν της υγιούς πίστεως, που κατατρόπωσε τις αιρετικές δοξασίες του Αρείου, στερεώνοντας την Ορθοδοξία**. Εν συνεχεία στην παρακείμενη ενοριακή αίθουσα, προσεφέρθησαν τα καθιερωμένα εόρτια εδέσματα.

Ο Μέγας Αθανάσιος γεννήθηκε κατά το έτος 295 μ.Χ. στην Αλεξάνδρεια από Χριστιανούς γονείς και έτυχε επιμελημένης εκπαιδεύσεως φιλοσοφικής και θεολογικής. Κατά τη νεανική του ηλικία συνδέθηκε με τον Μέγα Αντώνιο και ασκήτευσε μαζί του στην έρημο. Στην αρχή χειροθετήθηκε αναγνώστης της

Εκκλησίας της Αλεξανδρείας και το 318 μ.Χ. ήταν ήδη διάκονος. Το έτος 325 μ.Χ. συνοδεύει τον γέροντα Πατριάρχη Αλεξανδρείας Αλέξανδρο στη Νίκαια της Βιθυνίας, όπου συνεκλήθη η Α’ Οικουμενική Σύνοδος, «του χορού των διακόνων ηγούμενος». Εκεί, χάρη στην μόρφωσή του και μάλιστα στη θερμουργό και ακλόνητη πίστη του, αναδείχθηκε ένας από τους θαρραλέους αγωνιστές κατά της αιρέσεως του Αρείου.

Κανένας, ίσως, άλλος από τους Πατέρες και Διδασκάλους της Εκκλησίας, της περιόδου εκείνης, δεν αντιμετώπισε τόσο σπουδαία εκκλησιαστικά και θεμελιώδη προβλήματα της Εκκλησίας, όπως ήταν τα περί Θεού, κόσμου, ανθρώπου, δημιουργίας, τριαδολογίας, ενανθρωπήσεως του Υιού και Λόγου του Θεού, σωτηρίας, χριστολογίας, πνευματολογίας, Οικουμενικής Συνόδου κ.α.

Το 328 μ.Χ, μετά την κοίμηση του πνευματικού του πατέρα και επισκόπου Αλεξανδρείας Αλεξάνδρου, με σύμφωνη απόφαση κλήρου και λαού, χειροτονήθηκε επίσκοπος, ένεκα του μεγάλου ζήλου και της φήμης που είχε αποκτήσει ως «ανυποχώρητου μαχητή» υπέρ της αλήθειας της Εκκλησίας. Ως επίσκοπος άρχισε σημαντικό ποιμαντικό έργο, μελέτησε τις ανάγκες των μοναχών, κληρικών και λαικών για τη καλύτερη δυνατή συμβίωση και εναρμόνιση των ρόλων τους στο εκκλησιαστικό πλαίσιο. Επίσης ανέπτυξε έντονη αντιαιρετική δράση, με κύριο στόχο τη διάδοση του ορθού δόγματος της ομοουσιότητας του Πατρός και του Υιού. Υπήρξε και προεξάρχων μεγάλου φιλανθρωπικού έργου στη περιοχή της Αλεξάνδρειας.

Ο Μέγας Αθανάσιος, ως «στύλος της ορθοδοξίας», αγωνίστηκε όσο λίγοι για τη διαφύλαξη των αληθειών της πίστεως, που προσπαθούσαν να αλλοιώσουν οι αιρετικοί, οι οποίοι τον πολέμησαν με λύσσα. Με συκοφαντίες και κάθε λογής μηχανορραφίες κατάφεραν, πολλές φορές, να τον εξορίσουν και να τον απομακρύνουν από το ποίμνιό του. Α**ξιοσημείωτο είναι το ότι από τα σαρανταέξι χρόνια που ήταν Αρχιεπίσκοπος Αλεξανδρείας, τα δεκαέξι τα πέρασε στην εξορία. Αλλά και από εκεί δεν έπαψε να μάχεται υπέρ του ποιμνίου του και εναντίον της αιρέσεως.**

Το εξαιρετικό στην περίπτωση του Αγίου Αθανασίου, είναι το πλούσιο συγγραφικό έργο του, παρά τις πολύ μεγάλες διώξεις και εξορίες τις οποίες υπέστη, με έργα απολογητικά, υπέρ του Χριστιανισμού, αντιαιρετικά, ερμηνευτικά – ασκητικά και πρακτικά – επιστολές, στα οποία με δυνατό λόγο και σαφήνεια, διατύπωσε τις αλήθειες τις οποίες οι αιρετικοί διέστρεφαν.

Η Εκκλησία σε λίγους ανθρώπους έχει δώσει την προσωνυμία Μέγας. Μεταξύ αυτών εξέχουσα θέση κατέχει ο εορταζόμενος Άγιος Αθανάσιος. Μέγας στον ζήλο,

μέγας στην αγάπη, μέγας στην αγιότητα, μέγας στην ορθοδοξία. Με αυτά τα προσόντα του είναι τώρα τόσον ζωντανός στην συνείδηση του χριστιανικού πληρώματος, όσον ήταν και όταν ζούσε σωματικώς. Τέλος και ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος, αρχίζει με την χαρακτηριστική φράση τον επιμνημόσυνο λόγο του στον [illegible]έσομαι». Πράγματι υπήρξε [illegible]ς κοινωνίας με τον ζώντα

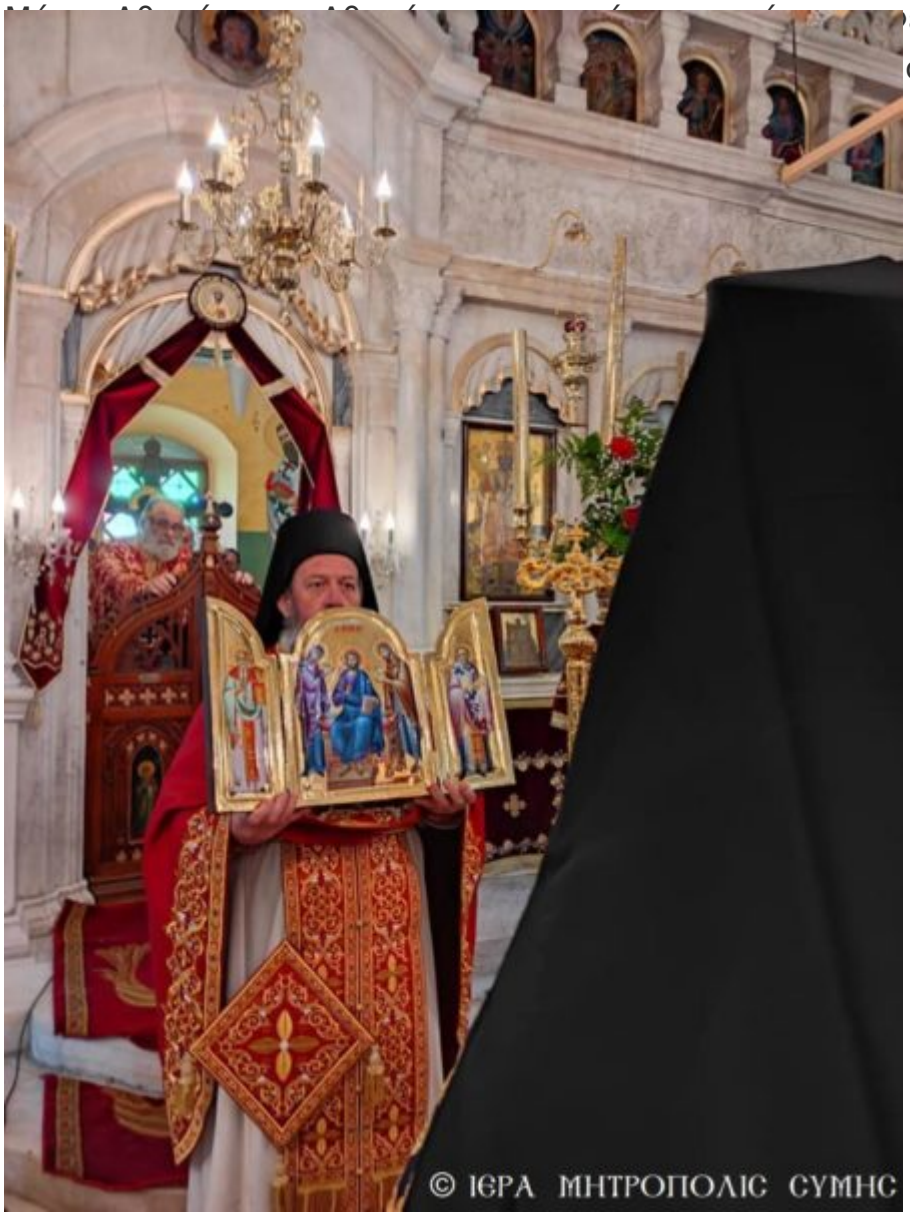

© ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΜΗΣ

© ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΜΗΣ